

Kap. 8&9: Kreyszig är rekommenderad brodvärlässning till kap. 11-16 i Adams, men förtäcker de värtyg, som Adams ger. Kap. 1, 2 & 4: Kreyszig är rekommenderad brodvärlässning till appendix IV (kap. 17 (uppg. 5/uppl. 4)) i Adams, där ordinarie differential-kvationer behandlas. På insidan av detta blad finns lite information om exakta differential-kvationer och orthogonala kurvlekaror som bl.a. dyker upp i samband med flödeskurvor och körpotentialkurvor.

Om (före påsklovet):

$$1) \text{a) } 15.1.3 \quad \text{b) } 15.1.5 \quad \text{c) } 15.1.6$$

$$2) \text{Den plana kurvan } C = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 \mid$$

$y = 1 - x^2, -1 \leq x \leq 1\}$ ovan har i punkten $(x, y) \in C$ längdmedelten $\delta(x, y) = x^4 + y$. Av symmetriideal finner C :s tyngdpunkt på y -axeln. Bestäm C :s längd, massa och tyngdpunkts. Låt gärna Mathematica göra slavgörat! (Jämför med uppg. 1, om $\sqrt{3}$ och uppg. 1, om $\sqrt{4}$.

Da var det ett plant område vi studerade, men här studerar vi en kurva.)

3) Beräkna kurvintegralen $\int_C \bar{F} \cdot d\bar{r}$, då \bar{F} är vektorfältet $F(x, y, z) = z\hat{i} - y\hat{j} + 2x\hat{k}$ och kurvan C går från punkten $(1, 1, 1)$ till punkten $(2, 4, 8)$.

a) rätlinjigt b) längs kurvan $x=t, y=t^2, z=t^3$.

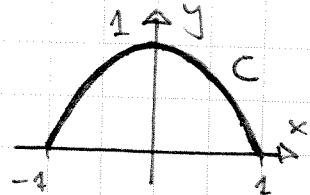
4) Beräkna kurvintegralen $W = \int_C \bar{F} \cdot d\bar{r}$, där C är räta linjen från origo till punkten $(1, 2, 3)$ och $\bar{F}(x, y, z) = \bar{F}\left(e^x + \frac{1}{1+x^2}\right)\hat{i} + 2yz\hat{j} + (xe^z + y^2)\hat{k}$

a) direkt som en kurvintegral

b) genom att visa att \bar{F} är curlfritt i hela \mathbb{R}^3 , som är enkelt sammankräende, bestämma \bar{F} :s potentialfunktion $\Phi(x, y, z)$ sådan att $\nabla \Phi = \bar{F}$ och beräkna kurvintegralen inha potentialfunktionen.

Demo: 15.5.5. Ytor ges inte alltid som grafer av funktioner, som $z = f(x, y)$ eller på parameterform, som $\bar{r}(u, v) = x(u, v)\hat{i} + y(u, v)\hat{j} + z(u, v)\hat{k}$. Vi härleder formler med vilcas hjälp vi ibland kan integrera över ytor givna på formen $F(x, y, z) = 0$.

Fredagens hemsöld på baksidan

Fr (efter påsklovet):

- 1) Beräkna a) $\int_C \vec{u} \cdot d\vec{r}$ och b) $\int_C \vec{u} \times d\vec{r}$
då \vec{u} är vektorfältet $\vec{u}(x, y, z) = \sqrt{z} \hat{i} + x \hat{j} + y^2 \hat{k}$
och C är parabeln $x = 2, y = z^2$ från punkten
(2, -1, 1) till punkten (2, 1, 1).

Gott råd: parametrisera kurvan.

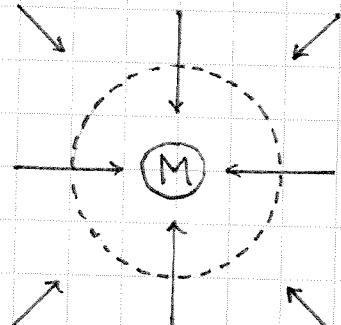
- 2a) Bestäm massan hos den plana triangeln med hörnpunkterna (6, 0, 0), (0, 3, 0) och (0, 0, 2), om areadensiteten är $\delta(x, y, z) = x + 4y + 9z$ (godtyckliga enheter).

- b) Bestäm massan hos rotationsparaboloiden
 $S = \{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 \mid x^2 + y^2 \leq (3a)^2, z = 2a(1 - \frac{x^2 + y^2}{(3a)^2})\}$, om
areadensiteten är $\delta(x, y, z) = \delta_0 \cdot z/2a$. (Jämför
med uppg. 3, se v14. Da var det en kropp vi studerade,
men här studeras vi en yta.) Gott råd:
använd polära/cylindriska koordinater.

- 3) 15.5.17 (Här är ytan redan parametriserad.)

- 4) 15.6.7 Gott råd: parametrisera ytan.

Demo: Vi beräknar flödet av gravitationsaccelerationsfältet utanför en punktmasse M
(eller enligt demo, fr. v13: utanför
en sfärslet symmetrisk kropp med
massan M) in genom en (Hänlet)
sfärska med raden R och mitt-
punkten i punktmassan M.
(Jämför med ex. 1 kap. 15.6.)

Kombinerat med Gaußsats (divergenssatsen) får vi
säga ett intressant resultat för allmänna slutna
ytor och allmänna massfördelningar.

Läset supplement om exakta differentialekvationer och ortogonala kurvskärar (se även GK 1).

Givet en funktion $F(x, y)$ av två variabler kan vi bestämma en ordinär differentialekvation (ODE), vars lösningskurvor är F :s inväckurvor, dvs. kurvorna $F(x, y) = C$:

Ansätt, att y är en (implizit) funktion av x och derivera VL och RL med avseende på x :

$$\frac{d}{dx}(F(x, y(x))) = \frac{\partial F}{\partial x} + \frac{\partial F}{\partial y} \cdot \frac{dy}{dx} = \frac{d}{dx}(C) = 0.$$

Om vi betecknar $\frac{dy}{dx}$ med $M(x, y)$ och $\frac{\partial F}{\partial y}$ med $N(x, y)$ och övergår till differentialer, kan vi skriva denna ODE på formen

$$M(x, y) \cdot dx + N(x, y) \cdot dy = 0,$$

där $\frac{\partial M}{\partial y} = \frac{\partial^2 F}{\partial y^2} \frac{\partial}{\partial x} = \frac{\partial^2 F}{\partial x^2} \frac{\partial}{\partial y} = \frac{\partial N}{\partial x}$.

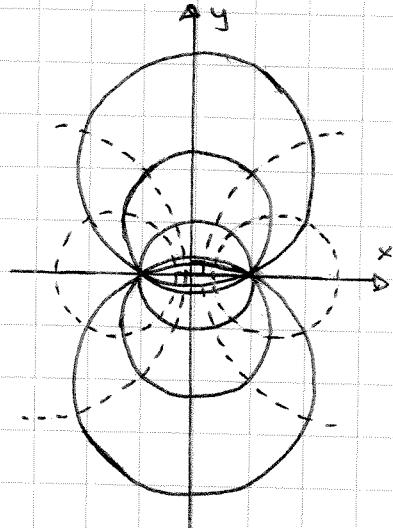
En differentialekvation, som kan skrivas som $M(x, y) \cdot dx + N(x, y) \cdot dy = 0$ (eller ekivalent som $M(x, y) + N(x, y) \cdot \frac{dy}{dx} = 0$), där $\frac{\partial M}{\partial y} = \frac{\partial N}{\partial x}$, kallas för en exakt differentialekvation.

Dess lösningskurvor är inväckurvorne till en funktion $F(x, y)$ sådan att $\frac{\partial F}{\partial x} = M$, $\frac{\partial F}{\partial y} = N$.

Denna exakta ODE kan också skrivas på formen $\frac{dy}{dx} = y'(x) = -M(x, y)/N(x, y) = k_2(x, y)$, vilket gör det möjligt att rita ett fält av tangentlinje-segment för lösningarna till diff. elevationsen.

Om vi nu sätter upp en ny ODE $y'(x) = k_2(x, y)$, där $k_1(x, y) \cdot k_2(x, y) = -1$ i varje punkt där $k_2(x, y) \neq 0$, kommer lösningsskurorna till denna nya ODE alltid att skära den ursprungliga kurvskaran $F(x, y) = C$ ortogonalt. Da har vi bildat ortogonala kurvskärar till skaran av inväckurvor för funktionen $F(x, y)$.

Ex: Vi bestämmer ortogonala kurvskaror till skaran av cirklar genom punkterna $(\pm a, 0)$; figuren t.h. Diff. elevationsen för den ortogonala kurvskaran är inte exakt (och inte heller linjär eller separabel), men kan göras exakt genom att multiplicera med en integrand faktor $\mu = \mu(x)$, som inte beror på y .

Cirklarna: vår cirkelekskare har mittpunkterna på y -axeln och cirkeln med mittpunkten $(0, C)$ har radien $\sqrt{a^2 + C^2}$ och elevationsen $x^2 + (y - C)^2 = a^2 + C^2$, så cirkelskarans elevation kan skrivas $F(x, y) = (x^2 + y^2 - a^2)/2y = C$. Genom att ansätta, att $y = y(x)$ och derivera VL & HL map. x får vi $\frac{dy}{dx}((x^2 + (y(x))^2 - a^2)/2y(x)) = \frac{1}{2}[2xy - (x^2 - y^2 - a^2) \cdot \frac{dy}{dx}] / y^2 = \frac{d}{dx}(C) = 0$ eller $\frac{dy}{dx} = y' = 2xy / (x^2 - y^2 - a^2) = k, (x, y)$. Denna ODE har alltså som lösningsskurvor cirklarna i cirkelskaran.

Ortogonala kurvskaror ges av en annan ODE: $\frac{dy}{dx} = y' = k_2(x, y) = -1/k, (x, y) = (a^2 - x^2 + y^2)/2xy$; som kan skrivas om mha. differentialeler på formen $(a^2 - x^2 + y^2) \cdot dx - 2xy \cdot dy = M \cdot dx + N \cdot dy = 0$. $\frac{\partial M}{\partial y} = 2y \neq \frac{\partial N}{\partial x} = -2y$, så denna ODE är inte exakt.

Ansats: Integrandfaktor $\mu(x)$ (beroende av y) $\mu(x) \cdot (a^2 - x^2 + y^2) \cdot dx - \mu(x) \cdot 2xy \cdot dy = 0$. Vi vill få $\frac{\partial y}{\partial x}(\mu(x) \cdot (a^2 - x^2 + y^2)) = \frac{\partial}{\partial x}(-\mu(x) \cdot 2xy)$, dvs. att denna nya ODE (efter multiplicering med $\mu(x)$) är exakt. Detta ger $2y \cdot \mu(x) = -2xy \cdot \mu'(x) - 2y \cdot \mu(x)$, dvs. att $x \cdot \mu'(x) + 2\mu(x) = 0$. Detta är en 1:a ordningens linjär, homogen ODE för $\mu(x)$ och $\mu(x) = 1/x^2$ är en lösning. Nu får vi en exakt ODE för den ortogonala kurvskaran: $\frac{1}{x^2} \cdot (a^2 - x^2 + y^2) \cdot dx - \frac{1}{x^2} \cdot 2xy \cdot dy = M \cdot dx + N \cdot dy = 0$. $\frac{\partial M}{\partial y} = 2y/x^2 = \frac{\partial N}{\partial x}$, så vi har exakthet!

Lösningsskurorna ges som $G(x, y) = C$, där $\frac{\partial G}{\partial x} = M, = \frac{1}{x^2} (a^2 - x^2 + y^2)$ och $\frac{\partial G}{\partial y} = N, = -\frac{1}{x^2} \cdot 2xy$, vilket ger att $G(x, y) = -\frac{a^2}{x} x - \frac{y}{x}$ (f.ex.). Nivåkurvorna för $G(x, y)$, dvs. den ortogonala kurvskaran, kan också skrivas som $(x + \frac{c}{2})^2 + y^2 = \frac{c^2}{4} - a^2$, vilket också ger en cirkelskara (streckade i figuren ovan).